Scholia on Aeschylus, Prometheus and Other Plays: Agamemnon by Aeschylus Scholia

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

2 κοιμώμενος τὸ κοιμώμενος οὐκ ἐπὶ ὕπνου· πῶς γὰρ ἂν καὶ φρουροῖ καὶ ἄστρα βλέποι ὁ ὑπνῶν; ἀλλ᾽ ἐπὶ ἁπλῆς ἀνακλίσεως, ἵνα ᾖ ὁ φύλαξ οὗτος κοιμώμενος καθὰ καὶ κύων ἐν φυλακῇ νυκτερινῇ.

33 τρὶς ἓξ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄκρως εὐτυχούντων, ἐπεὶ καὶ τοῖς κυβευταῖς οὐκ ἔστι πλείω τούτων εὐθυβολῆσαι. ἔστι δὲ καὶ παροιμία, ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.

36 βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι. Ἄλλως. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλάλων.

41 ἀντίδικος ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸς, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς δίκαις ἐχθρῶν.

49 ἐκπατίοις τοῖς ἔξω τῆς ὁδοῦ· πάτος γὰρ ἡ ὁδός· ἢ, ἐκπατίοις λεχέων ἀντὶ τοῦ τοῖς ἔξω τῆς οἰκίας αὐτῶν. τὸ δὲ ὅλον, οἵτινες ἀπολέσαντες τοὺς πόνους τῶν ὀρταλίχων τῶν ἐν τοῖς δεμνίοις τηρουμένων, οὕτω γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν, στροφοδινοῦνται ἐν ἄλγεσι τῶν παίδων ἐκπατίοις, ὕπατοι, ἤγουν ὑπεράνω τῶν λεχέων, πληττόμενοι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν. δέον δὲ εἰπεῖν ἐκπατίων παίδων, ἐκπατίοις εἶπε πρὸς τὸ ἄλγεσι.

163 οὐκ ἔχω προσεικάσαι ἐγὼ, φησὶ, πάντα ἐρευνῶν καὶ πάντα ἐξετάζων ὡς ἐν σταθμῷ τινι, οὐκ ἔχω ὅμοιόν τι εὑρεῖν τῷ Διὶ, εἰ χρὴ ἀληθῶς ἀποβαλεῖν ἀπὸ τῆς φροντίδος καὶ τοῦ λογισμοῦ μάταιον ἄλλο ἄχθος. τὸ γὰρ περί τινων ἄλλων διαλογίζεσθαι μάταιόν ἐστιν ὄντως ἄχθος· ἡ δέ γε περὶ θεοῦ ἔννοια καὶ τὸ διὰ μνήμης ἐκεῖνον ἔχειν ἀεὶ οὐ μόνον ἄχθους παντός ἐστιν ἀπηλλαγμένον, ἀλλὰ καὶ χαρᾶς ἀφάτου τὴν καρδίαν πληροῖ, ὡς καὶ Εὐριπίδης φησὶν «Ἦ «μέγα μοι τὰ θεῶν μελεδήμαθ᾽, ὅταν φρένας ἔλθῃ, λύπας παραιρεῖ.» τοῦτο δὲ ὅμοιόν ἐστι τῷ «᾽Εμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην·» ταῦτα δὲ ἄγαν ἐστὶν εὐσεβῆ.

172 τριακτῆρος νικητοῦ· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς πεντάθλοις ἀποτριαζόντων ἐπὶ ἐλπίδι νίκης.

187 συμπνέων συμφωνῶν καὶ οὐκ ἀνθιστάμενος.

205 ἄναξ δ’ ὁ πρέσβυς τόδ’ ἡ ἀπόδοσις τοῦ ἐπεὶ δέ ἐνταῦθά ἐστιν, οὕτως· ἐπεὶ δὲ ὁ μάντις εἶπε τὸ καὶ τὸ, ὁ ἄναξ δὲ ὁ πρέσβυς εἶπε τόδε. καὶ περισσός ἐστιν ὁ δέ σύνδεσμος Ἀττικῶς, ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ—ἄναξ ὁ πρέσβυς τόδ’ εἶπε.

245 τριτόσπονδον πολλὰς θυσίας ποιοῦντα καὶ εὐωχίας καὶ συμπόσια.

253 τῷ προστένειν ὁ γὰρ προγινώσκων τὸ μέλλον καὶ προστενάζει.

260 ἐρημωθέντος ἤγουν ἐρήμου καταλειφθέντος, ὡς ἀποδημοῦντος τοῦ βασιλέως· παρόντος μέντοι οὐ δεῖ συντυγχάνειν αὐτῇ.

283 Ἑρμαῖον ὄρος Λήμνου, ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο ὁ Ἑρμῆς.

296 ᾽μαυρουμένη σημείωσαι ὅτι ἀπέβαλε τὸ α διὰ τὸ μέτρον.

306 πώγωνα πώγωνα λέγει τὴν εἰς ὀξὺ λήγουσαν ἀκμὴν τοῦ πυρός. καὶ ὁ πώγων γὰρ εἰς ὀξὺ λήγει. ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ αὐθάδη γνάθον τὴν ἀκμὴν εἴρηκε καὶ ὀξύτητα τοῦ σφηνός. σημείωσαι δὲ ὅτι ἐκ τούτου ὠνομάσθη παρὰ τοῖς μετεωρολόγοις πωγωνίας ἀστήρ.

311 οὐκ ἄπαππον οὐ ξένον, ἀλλὰ συγγενές.

327 φυταλμίων οὐ κατὰ τὸν φυτάλμιον Δία ἐνταῦθα ἡ ἐτυμολογία, ἐκ τῆς φύτλης δὲ γίνεται φυτάλιμος, ἤγουν φυτοσπόρος, καὶ μεταθέσει διὰ καλλιφωνίαν φυτάλμιος.

344 διαύλου θάτερον ἐπειδὴ ὁ δίαυλος δύο ἔχει σταδίους, ὧν τὸν ἕτερον διῆλθον ἤδη εἰς Τροίαν ἀνελθόντες, δεῖ λοιπὸν καὶ τὸν ἄλλον διελθεῖν καὶ ὑπονοστῆσαι πρὸς τὸν οἶκον.

347 πρόσπαια πρόσφατα, νῦν προσπαίσαντα καὶ προσκρούσαντα αὐτοῖς.

354 οὐκ ἄτιμος τιμώμενοι γὰρ οἱ θεοὶ ἠμείψαντο ἡμᾶς.

361 γάγγαμον δίκτυον.

364 τόξον ἤγουν τὴν τιμωρίαν, μεταφορικῶς.

371 ἀθίκτων τῶν ἱερῶν.

374 πέφανται οἱ θεοὶ, φησὶ, πέφανται καὶ φανεροὺς ποιοῦσι τοὺς ἐκγόνους τῶν ἀσεβῶν τῶν πνεόντων Ἄρη μείζω ἢ δικαίως κατὰ τῶν δωμάτων τῶν ἀτολμήτων. ἤγουν, ὑπὲρ τὸ δίκαιον μαχομένων τοῖς ἱεροῖς οἴκοις τῶν θεῶν.

385 πειθὼ τῆς δ' ἄτης πειθὼ ἄφερτος καὶ ἀφόρητος καὶ βαρεῖά ἐστιν, ἥτις βιάζει αὐτοὺς, πρόνοιαν δῆθεν τοῦ πλουτίσαι τοὺς παῖδας ποιουμένη.

389 σίνος τουτέστι σέλας.

406 ἀντίφερνον ἤγουν ἀντὶ προικὸς φθορὰν καὶ ἀπώλειαν κομίσασαν.

413 ἀφεμένων ἀφεμένων ἡμῶν τῆς σιγῆς· ὅ ἐστι καὶ ἀφισταμένων τοῦ σιγᾶν, τουτέστι καὶ παρρησιαζομένων καὶ φθεγγομένων τι, διὰ τὸ μὴ παρεῖναι τὴν δέσποιναν, ὅμως τῇ παλαιᾷ αἰδοῖ σώζομεν αὐτῆς τὴν παρουσίαν, καὶ πάρεστιν ἡμῖν ἰδεῖν ἡδίστη καὶ πολύτιμος καὶ ἀλοίδορος. ἤγουν νομίζομεν ἔτι συνεῖναι ἡμῖν αὐτὴν καὶ τῆς παρ' ἡμῶν τιμῆς ἀπολαύειν.

429 συνορμένοις τῶν συνηγμένων ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἁπάντων ἑκάστου τοῖς οἴκοις ὀδυνηρὰ πένθησις διαπρέπει.

448 ἀλλοτρίας ὅτι δι' ἀλλοτρίαν ἀπώλλυτο γυναῖκα, σιωπηλῶς βοᾷ μετὰ ὀργῆς, δίκην κυνός.

452 τεῖχος ὃ ἐποίησαν ἐν τῇ Τροίᾳ. βέλτιον δὲ αὐτῆς τῆς Τροίας τὸ τεῖχος εἰπεῖν. τὸ δ' εὔμορφοι πρὸς πλείονα οἶκτον προσέθηκεν.

478 ψύθος τὸ ψύθος σύστοιχον τῷ ψεύδει ὡς καὶ τὸ ψυδρόν. ὅτι δὲ συγγενῆ τὸ δ καὶ τὸ θ δῆλον. προϋπόκειται δὲ τὸ ψεῦδος.

485 ὁ θῆλυς ὅρος ἤγουν περιφραστικῶς ἡ γυνή· ὡς ταυτὸν ὂν γυναῖκα εἰπεῖν καὶ ὅρον αὐτῆς ἐκθεῖναι.

488 γυναικογήρυτον τὸ φημιζόμενον ἀγαθὸν ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀνύπαρκτόν ἐστι καὶ ταχέως φθειρόμενον καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ διαμένον.

505 δεκάτῳ τινὲς μέμφονται τῷ ποιητῇ ὅτι αὐθημερὸν ποιεῖ τοὺς Ἕλληνας ἥκοντας. πολλῶν ῥαγεισῶν ἡ λέξις ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγκυρῶν, ὧν πολλῶν ῥαγεισῶν εἰς τὸ ὕδωρ μία τις περισώζει τὴν ναῦν.

512 κἀπαγώνιος ἀπόμαχος.

514 τιμάορον βοηθόν.

519 ἀντήλιοι οἱ εἰς ἀνατολὴν ὁρῶντες.

526 μακέλλῃ σπάθῃ.

532 Πάρις γὰρ ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὔτε ληπτέον καὶ εἰς τὶ Πάρις· συνυπακούεται γὰρ ἐκ τοῦ ἐπαγομένου.

533 τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον τοῦτο δηλοῖ ὡς οὐ πλέον δέδρακεν ἢ πέπονθεν.

535 τοῦ ῥυσίου τοῦ ῥύσασθαι τοὺς Τρῶας.

536 ἔθρισεν ἐθέρισεν, ἔκειρε. κοινῶς δὲ ἔθριξεν, ἀφεῖλεν· ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ θρίξ· καὶ Εὐριπίδης
Ἴδετε παρ᾽ ἄκρας ὡς ἀπέθριξε τρίχας.

537 θἀμάρτια τὸν μισθὸν τῆς ἁμαρτίας.

550 ὧν νῦν τὸ σὸν ὧν ἐστι τὸ εἰρημένον ὑπὸ σοῦ, τὸ
τεθνᾶναι δ᾽ οὐκέτ᾽ ἀντερῶ θεοῖς.

556 σπαρνὰς ἀντὶ τοῦ σπανίως. καὶ τούτου γὰρ οὐ συνεχῶς ἀπηλαύομεν. τὸ δὲ παρήξεις ἀντὶ τοῦ παραδρομὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν νεῶν.

561 ἔμπεδον σίνος τὸ ἑδραῖον, ἤγουν τὸ περιβεβλημένον ἡμῖν κάλλος.

570 τί τοὺς ἀναλωθέντας χρή κατὰ συνεκδοχήν· ἤγουν τί δεῖ ψηφίζεσθαι περὶ τῶν ἀπολωλότων;

571 τύχης παλιγκότου ἐπὶ τῇ ἀποβολῇ τῶν ἀπολλυμένων δεῖ τὸν ζῶντα ἀλγεῖν καὶ πάλιν ἐπὶ ταῖς εὐποτμίαις χαίρειν.

581 χάρις τιμήσεται ἤγουν ὁμολογήσουσι καὶ τῷ Διὶ χάριν τῷ τάδε διαπραξαμένῳ.

583 οὐκ ἀναίνομαι χαίρω ἐν τῷ μὴ ἀντιλογεῖν.

584 ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν τουτέστιν ἀκμάζει. ἐπιθυμοῦσι γὰρ μανθάνειν ὧν οὐκ εἰς πεῖραν ἦλθον.

586 σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμὲ μεταδιδόναι μοι τῆς χαρᾶς.

592 πρὸς γυναικὸς ἤγουν γυναικός ἐστι μετεωρίζεσθαι καὶ μέγα φρονεῖν ἀκούσασάν τι.

598 τὰ μάσσω τὰ μακρά.

607 δωμάτων κύνα ἤγουν φύλακα.

609 σημαντήριον σφραγῖδα τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνῆς.

612 μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφὰς ὥσπερ οὐκ οἶδα τὰς βαφὰς τοῦ σιδήρου, οὕτως οὐδὲ ἡδονὴν ἑτέρου ἀνδρός.

615 αὕτη μὲν οὕτως εἶπε οὕτως εἶπεν ἀκριβέσι λόγοις καὶ ἐξηγητικοῖς, ὥστε σε μαθεῖν.

637 χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν ἤγουν ταῦτα λέγοντες ἀτιμάζομεν τοὺς θεούς.

641 ἐξαγισθέντας δόμων ἐξορισθέντας. σεσαγμένων σεσωρευμένων.

647 εὐεστοῖ εὐτυχεῖ.

650 ξυνώμοσαν γὰρ ἐκφράζει τὴν τοῦ χειμῶνος χαλεπότητα.

655 κεροτυπούμεναι ἤγουν τοῖς κέρασιν ἀλλήλων τυπτόμεναι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ταύρων.

668 οὐ πεποιθότες τύχῃ οὐ θαρροῦντες, ἀλλ᾽ ἀμφίβολοι ὄντες εἰ ἔτι σωθείημεν.

669 ἐβουκολοῦμεν ὥσπερ ἐθεραπεύομεν ἐν λογισμοῖς τισι τὴν νέαν συμφοράν.

670 σποδουμένου διασκεδασθέντος δίκην σποδοῦ.

689 ἕλανδρος, ἑλέπτολις ὁ ἑλὼν καὶ καθελὼν τὸν τῆς Ἑλένης ἄνδρα Ἀλέξανδρον καὶ τὴν πόλιν αὐτοῦ.

692 ζεφύρου ἐξ ἑσπέρας γὰρ πνέων οὔριος τούτῳ γέγονε.

700 Ἰλίῳ δὲ κῆδος ἐπειδὴ τὸ κῆδος σημαίνει καὶ τὴν ἐπιγαμβρίαν καὶ τὸ πένθος, ἐδήλωσε νῦν ὅτι τὸ πένθος λέγει· Ἰλιὰς γὰρ κακῶν ἡ παροιμία φησί.

711 πολύθρηνον αἰῶνα πολύθρηνον καὶ μέλεον αἷμα ἀνατλᾶσα.

717 ἔθρεψεν ἤγουν ἀνέθρεψεν αὐτὸν τὸν Ἀλέξανδρον τις ἐκτεθέντα.

726 σαίνων τὸ σαίνων πρὸς τὸ φαιδρωπός καὶ πρὸς τὸ ἔσχε ἀποδώσεις, καὶ οὐχὶ ὥς τινες, πρὸς τὸ τέκνου ἀποδιδόντες σαίνοντος φασὶν, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ «ἀστράπτων ἐπιδέξια.»

729 ἀμείβων ἤγουν ἀμοιβὰς διδοὺς τοῖς θρέψασιν αὐτόν.

741 ἀκασκαῖον λίαν κεκοσμημένον. ἄγαλμα πλούτου διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς. οὐ γὰρ ἦν δυσειδὴς ὥστε τὸν πλοῦτον αἰσχύνειν.

747 συμένα ἤγουν ὁρμηθεῖσα.

748 Διὸς ξενίου οὗτος γὰρ ἔπεμψε ταύτην αὐτοῖς τοῖς Τρωσὶ, καὶ τὸν Τρωικὸν δι' αὐτὴν συνεστήσατο πόλεμον.

774 δυσκάπνοις ἤγουν πενιχροῖς καὶ εὐτελέσι.

795 προβατογνώμων ἤγουν ἁπλοῦς καὶ ἄκακος τὴν γνώμην.

798 ὑδαρεῖ μεμιγμένῃ καὶ οὐ καθαρᾷ καὶ ἀκράτῳ.

822 πάγας δίκτυα, παγίδας. καὶ τοῦτο δήπου τὸ Αἰσχύλου. τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπεσὼν καὶ ἐνσχεθεὶς ταῖς πάγαις, ἃς ἄλλοις ὑφῆκε, τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαίως ἔπαθε.

827 ὠμηστὴς λέων ἤγουν ὥσπερ λέων ὠμοφάγος.

838 ἐξεπίσταμαι ἤγουν καλῶς οἶδα διακρίνειν τὰς ὁμιλίας τῶν συνόντων μοι, ὡς τὰς ἐμφάσεις τῶν προσώπων τὸ κάτοπτρον.

841 ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει ἤλεγξε γὰρ τὴν μανίαν αὐτοῦ Παλαμήδης.

842 σειρασφόρος ἤγουν δίκην ἵππου σὺν ἐμοὶ τὸ ἅρμα ἐλαύνων.

916 ἐναισίμως προσηκόντως.

917 παρ᾽ ἄλλων ὅτι τὸ αἰνεῖσθαι δηλονότι μὴ παρὰ τῶν οἰκείων ἢ παρ᾽ ἑαυτοῦ πρέπει ἔρχεσθαι.

919 ἄβρυνε καλλώπιζε.

920 χαμαιπετὲς βόαμα μὴ ὡς βαρβάρῳ μοι κέλευε θρύπτεσθαι. οἱ βάρβαροι γὰρ γονυκλισίαις τοὺς βασιλεῖς εὐφημοῦσιν.

926 ποδοψήστρων ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πέπλων, δι᾽ ὧν τοὺς πόδας ἐκμάσσοντες λαμπροτέρους ποιοῦσιν οἱ τούτους ἐκπλύνοντες συνεχῶς. ποδόψηστρα γὰρ κυρίως ταῦτα λέγεται. νῦν δὲ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας ἁπλῶς πέπλα οὕτως εἴρηκε.

937 μή νυν καθ᾽ ὁμαλισμὸν ἀναγνωστέον τὸ νυν καὶ ἄνευ τόνου, ἵνα ᾖ ἀντὶ τοῦ δή.

938 δημόθρους ὑπὸ τοῦ δήμου φημιζομένη, ὡς καὶ Ἡσίοδός φησι·
Φήμη δ᾽ οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται ἥν τινα πολλοὶ
λαοὶ φημίζουσι.

956 κατέστραμμαι ἄλλως, καθέσταμαι, ἀντὶ τοῦ κατέστην.

1017 νῆστιν νόσον ἤγουν λιμὸν διεσκέδασε.

1024 ἐπ᾽ εὐλαβείᾳ γε τὸν Ἀσκληπιὸν γὰρ ἐκεραύνωσεν ἀναστήσαντα τὸν Ἱππόλυτον, ὥστε μὴ ἔτι βλαβῆναι.

1044 ἥμησαν καλῶς ἤγουν ἐπλούτησαν καλῶς ὡς ἐκ θερισμοῦ. παρὰ στάθμην δὲ ἀντὶ τοῦ παρὰ τὸ πρέπον.

1051 φωνὴν βάρβαρον ὅτι βάρβαρον τὸ ὄρνεον, διὰ τοῦτο παραβάλλει τοῦτο αὐτῇ. ἐν Θρᾴκῃ γὰρ καὶ ἡ μεταμόρφωσις αὐτῆς ἱστόρηται.

1061 καρβάνῳ βαρβάρῳ.

1307 φεῦ φεῦ ἀπολοφυρομένη λέγει τοῦτο ἐν τῷ εἰσιέναι. ὀκνεῖ γὰρ εἰσελθεῖν ὥς τι δεινὸν ὁρῶσα.

1312 Σύριον ἀγλάισμα τὸν ἀπὸ Συρίας λιβανωτόν.

1316 οὔ τοι δυσοίζω οὐ δυσχεραίνω, φησὶν, ὡς ὄρνις θέλουσα εἰς καλιὰν εἰσελθεῖν καὶ θῆρά τινα φοβουμένη.

1320 ἐπιξενοῦμαι φιλιοῦμαι.

1365 πεπαιτέρα ὡριμωτέρα, γλυκυτέρα. ἡδύτερος, φησὶν, ὁ θάνατος ὁ ὑπὲρ τῶν δεσποτῶν τῆς τυραννίδος.

1370 ἐπαινεῖν πάντοθεν ἐπαινοῦμεν διαφόρως ταύτην γνώμην, τὸ μαθεῖν ἐν οἵᾳ ἐστὶν καταστάσει ὁ βασιλεύς.

1375 ἀρκύστατον ἄφυκτον.

1416 φλεόντων πληθυνόντων.

1422 ἀπειλεῖν ἀναγκαίως ἀπειλεῖ, ἵνα ἐκεῖνοι τὸ ἀμφίβολον τῆς μάχης φυλάξωνται.

1446 φιλήτωρ ἐκ ψυχῆς φιλουμένη τῷ Ἀγαμέμνονι.

1447 παροψώνημα τὴν ἐκ περιουσίας τρυφήν.

1469 διφυεῖσι Τανταλίδαισιν Ἀτρεῖ καὶ Θυέστῃ, ἢ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ.

1470 γυναικῶν Κλυταιμνήστρας καὶ Ἑλένης λέγει, αἳ κατὰ φαυλότητα ἴσας τὰς ψυχὰς ἔχουσι.

1473 κόρακος ὡς κόραξ ἐσθίων νεκρῶν σῶμα βοᾷ, οὕτω καὶ ὁ δαίμων ἐκνόμως δικάσει, παρὰ τὸ δίκαιον.

1594 χερῶν ἄκρους κτένας ἤγουν τὰς διαστάσεις τῶν δακτύλων.

1617 νερτέρᾳ προσήμενος ὑποδεεστέρᾳ καθέδρᾳ ὤν. οἱ γὰρ ζυγοὶ τῶν θαλαμίων ἄνωθέν εἰσιν.

1624 πήσας ἀντὶ τοῦ παθών.

1635 οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως οὐχ ὑπέμεινας, φησὶ, δρᾶσαι σὺ αὐτὸς τὸ ἔργον μόνος, ἀλλὰ σὺν τῇ γυναικί.

1641 κριθῶντα πῶλον οὐχ ὑποζεύξω τὸν μὴ πειθαρχοῦντα ὡς κριθῶντα πῶλον, ἤγουν πίονα ταῖς κριθαῖς, ἀλλὰ συγκλείσας καὶ λιμώττειν ἐάσας πραϋνῶ.

1653 τὴν τύχην τὸν οἰωνὸν δηλονότι.

1673 ἐγὼ καὶ σὺ θήσομεν ἐγὼ, φησὶ, καὶ σὺ κρατοῦντες τῶνδε τῶν δωμάτων διαθησόμεθα τὰ καθ’ αὐτοὺς καλῶς.
